

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW.

z dnia 17 grudnia 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1928 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 3, poz. 23) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1928 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 489) zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 31), z dnia 24 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 185) oraz z dnia 27 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 437) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 55 otrzymuje brzmienie:

- „1. Naczelnym dyrektorem może przyznać dodatki funkcyjne pracownikom zajmującym następujące stanowiska:
dyrektorom do wysokości . . .	30%
zastępcom dyrektorów, szefom biur, głównemu inspektorowi, głównemu sekretarzowi oraz inspektorom wojewódzkim do	20%
naczelnikom wydziałów i inspektorom w zarządzie centralnym do instruktorom przy inspektorach wojewódzkich i inspektorom powiatowym do	10%

2. Dodatki funkcyjne oblicza się od uposażenia zasadniczego oznaczonego w § 53 ust. 2.”;

2) w § 56 po wyrazach: „zastępcy naczelnego dyrektora”, dodaje się wyrazy: „oraz dyrektorów.”;

3) w § 57 po wyrazie „Wzajemnych” skreśla się dalszą część ust. 1 i cały ust. 2 i umieszcza się po przecinku wyrazy „zajmującym stanowiska służbowe w m. st. Warszawie, w wysokości 11% całkowitego uposażenia, określonego w § 53 i 56, zajmującym zaś stanowiska służbowe w innych miejscowościach, w których dodatek lokalny pobierają funkcjonariusze państwowi, w wysokości ustalonej przez naczelnego dyrektora za zgodą władzy nadzorczej.”;

4) dotychczasowe § 64 — 68 otrzymują brzmienie:

„§ 64. 1. Pracownikom Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych służą:

I. W razie podróży służbowej do miejscowości, położonej poza zwykłym miejscem służbowym:

- a) diety oraz
b) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji do miejscowości, położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- a) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji oraz
b) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

- a) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tymże miejscu oraz dla jego małżonka i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, służących przeniesionemu;
b) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonka i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;
c) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Przez pojęcie „małżonek i dzieci” oraz „rodzina” (§ 64 ust. 1, cz. III i § 67 ust. 1) rozumie się pozostających na utrzymaniu pracownika Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych:

- a) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej;
b) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania;
c) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związki małżeńskie.

§ 65. 1. Diety wynoszą dziennie dla:

- a) naczelnego dyrektora i zastępcy naczelnego dyrektora . . . . . 30 zł
b) pracowników, pobierających uposażenie:

według	przy wyjazdach poza		przy wyjazdach w
	obręb powiatu	20 zł	obręb powiatu 15 zł
I grupy		20 zł	
II	„	18 „	12 „
III	„	17 „	10 „
IV	„	15 „	9 „
V—VI	„	13 „	8 „
VII—VIII	„	10 „	7 „
IX—X	„	9 „	6 „
XI—XII	„	7 „	5 „

c) woźnych, pobierających uposażenie:

według	przy wyjazdach poza	przy wyjazdach w
I—II grupy	obręb powiatu	obręb powiatu
III, IV i V	"	"
	6 zł	4 zł
	5 "	3 "

2. Diety w rozmiarze określonym przy wyjazdach w obrębie powiatu wypłaca się również przy wyjazdach służbowych w obrębie powiatu, którego władza administracyjna I instancji znajduje się w mieście, stanowiącym służbową siedzibę pracownika, choćby nawet to miasto było pod względem administracyjnym wydzielone z powiatu.

3. W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego służy prawo do wyższego uposażenia.

4. W przypadku delegacji wypłaca się diety w wysokości ustalonej w ust. 1—3, tj. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji, przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

5. Delegacja może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji naczelnego dyrektora.

6. Jeżeli delegowany otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, zmniejsza się diety określone w ust. 4 o 10%.

7. Jednostką obliczania diet jest dwudziestoczerogodzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przy czym:

- jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin—połowa diety;
- jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, połowa zaś diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin, a dłużej niż 6 godzin.

8. Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

9. Gdy przejazd odbywa się różnymi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnymi środkami lokomocji.

10. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia.

11. Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a odbywający podróż służbową lub pozostający w delegacji nie jest umieszczony w szpitalu na koszt ubezpieczalni społecznej.

12. Pozostającemu w delegacji nie służy prawo do diet za czas urlopu. O ile jednak korzystający w czasie delegacji z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 66. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmujące ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani do stacji autobusowej, lotniczkiej i z tych stacji.

2. Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów, przy czym:

- prawo przejazdu I klasą służy naczelnemu dyrektorowi, zastępcy naczelnego dyrektora i pracownikom pobierającym uposażenie według I — III grupy;
- prawo przejazdu II klasą służy pracownikom pobierającym uposażenie według IV — IX grupy;
- prawo przejazdu III klasą służy pracownikom pobierającym uposażenie według X — XII grupy, oraz woźnym;
- małżonkowi i dzieciom osób, wymienionych w pkt a) i b), służy prawo przejazdu II klasą, zaś małżonkowi i dzieciom osób, wymienionych w pkt c), oraz służbie (§ 64 ust. 1 cz. III pkt b)) służy prawo przejazdu III klasą.

3. Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl przepisów paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo przejazdu II klasą, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo przejazdu III klasą.

4. W zasadzie zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego powinna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

5. Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym nie ma III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

6. Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym może być przyznany zwrot ceny tzw. miejscówki po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

7. Osoby korzystające z ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

8. Naczelny dyrektor, zastępca naczelnego dyrektora i pracownicy pobierający uposażenie według grupy uposażenia I — III mogą otrzymać zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż 6 godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym powinien się odbywać na podstawie decyzji odpowiedniej władzy Zakładu oraz dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca lub przedziału w wozie sypialnym.

9. Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innymi środkami komunikacyjnymi osobistego bagażu podróżnego o wadze:

1) do 50 kg przy podróżach służbowych, trwających co najmniej 6 dni,

2) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach.

10. O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów itp. zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przy czym w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

11. Przy przejazdach końmi lub samochodami zwraca się koszty na podstawie norm, ustalonych dla poszczególnych powiatów lub ich części przez naczelnego dyrektora. Normy te powinny być oparte na cenach za przejazdy końmi i samochodami istniejących w danej miejscowości i stwierdzonych przez odpowiednie władze.

12. Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli nie ma możliwości

przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami itp., z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę, oraz w razie potrzeby odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

13. Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwoź lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi wolno zaliczać jedną podwoź lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

14. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, której służą wyższe diety.

15. Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnymi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami, autobusami itp.

16. Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej wysokości zaś tylko w przypadkach uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędność na dietach.

17. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej, z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego.

18. Przy czynnościach miejscowych w miastach, liczących ponad 50.000 mieszkańców i w Gdyni, zwraca się koszt przejazdu dorożką bądź samochodem w wysokości faktycznego wydatku odpowiadającego miejscowym cenom, o ile odległość miejsca czynności od gmachu urzędu lub mieszkania wynosi więcej niż 2 km. Jeżeli w danym miejscu istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus itp. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego koszty przejazdu zwraca się bez względu na odległość.

19. Na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, za każdy dojazd bądź odjazd przyznaje się ryczałt w wysokości 1 zł 50 gr. Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji. Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazd w każdej miejscowości. O ile odległość od gmachu urzędu albo od mieszkania do dworca kolejowego lub do przystani, stacji autobusowej bądź lotniczej wynosi więcej niż 2 km, dojazd można traktować według przepisów ust. 11.

20. W razie podróży służbowych w czasie delegacji do miejscowości położonych poza miej-

scem delegacji uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji, o ile wypłacane są stosownie do § 65 ust. 4 w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszym. W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji, za które w myśl § 65 ust. 4 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej. Przepisy te nie mają zastosowania do podróży służbowych, które trwają co najwyżej 6 godzin.

21. Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, służy oprócz należności przewidzianych w § 64 ust. 1 cz. III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, i z powrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

22. Do miejsca czynności należy zjechać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość. Rozpoczętej czynności nie wolno przerywać jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione. Wyjazdy z miejsca czynności na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości zarząd miejski bądź zarząd gminy. Gdy czynność służbowa ma być pełniona w różnych miejscowościach, przejazd do poszczególnych miejscowości powinien się odbywać w taki sposób, by osiągnięto największe oszczędności na kosztach przejazdu i dietach.

23. Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszymi kosztami dla Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

§ 67. 1. W razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 64 ust. 1 cz. III pkt a) i b)) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia, określonego w § 53 i § 56.

2. Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowym miejscu służbowym i objęciu czynności służbowych.

3. Ponadto zwraca się koszty przewozu urzędnika domowego kolejowymi pociągami towarowymi oraz statkami towarowymi, udowodnione oryginalnymi listami przewozowymi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyspieszonych lub ta-

kichże statków albo innych środków lokomocji zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakie by, wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów lub statków na taką samą odległość. Osoby, które mają prawo do ulg przy przewozie urzędnika domowego państwowymi lub rozporządzanymi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów przewozu urzędnika domowego zwrot ceny ulgowej.

4. Przy przeniesieniu na prośbę pracownika nie służy należność określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania naczelnego dyrektora.

§ 68. 1. Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacji i przeniesień powinny być przedstawione w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu czynności, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urzędnika domowego (§ 67 ust. 3) — w terminie 14 dni, liczonym od dnia następnego po dokonaniu przewozu urzędnika domowego.

2. Rachunki delegacji, trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy z dołu w ciągu 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem naczelnego dyrektora przedstawione rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych, o ile w tych przypadkach nie zastosowano ryczałtów, przewidzianych w ust. 5.

3. Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzająca konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego. Przepis powyższy nie dotyczy naczelnego dyrektora i zastępcy naczelnego dyrektora.

4. Udającym się w podróż służbową służy prawo do zaliczki, nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet. Przepis ten stosuje się również do należności z tytułu delegacji i przeniesienia oraz często powtarzających się czynności miejscowych.

5. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, naczelną dyrektor może przyznać za zgodą władzy nadzorczej zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny z góry wraz z uposażeniem."

5) po § 68 dodaje się nowy przepis, jako § 68a w brzmieniu następującym:

„§ 68a. 1. Przepisy § 64 — 68 mają zastosowanie także do podróży służbowych na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru.

2. Przy wyjazdach służbowych za granicę pracownikom Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych służy diety i zwrot kosztów

przejazdu według norm, stosowanych dla funkcjonariuszów państwowych, przy czym kategorie ustalone w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1936 r. w sprawie wysokości diet przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami Państwa (Monitor Polski Nr 195, poz. 361) mają w odniesieniu do pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych zastosowanie następujące:

III kategorię stosuje się do naczelnego dyrektora i zast. naczelnego dyrektora,

IV kategorię stosuje się do pracowników w I — II grupie uposażenia,

V kategorię stosuje się do pracowników w III — IV grupie uposażenia,

VI kategorię stosuje się do pracowników w V — VII grupie uposażenia,

VII kategorię stosuje się do pracowników w VIII — XI grupie uposażenia,

VIII kategorię stosuje się do pracowników w XII grupie uposażenia,

VIII kategorię stosuje się do woźnych w I — V grupie uposażenia.

6) W § 73 dodaje się nowy ustęp jako ust. 3 w brzmieniu następującym:

„3. Pracownik, który pobiera zaopatrzenie emerytalne w kwocie mniejszej niż 100% pod-

stawy wymiaru tego zaopatrzenia i nie ukończył jeszcze 60 lat życia, zwolniony nie z powodu choroby lub trwałej niezdolności do służby, może być w przeciągu lat 6, licząc od dnia zwolnienia, powołany z powrotem na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie nie niższe od uposażenia, przywiązanego do stanowiska zajmowanego ostatnio.”

§ 2. Moc obowiązująca § 58 rozporządzenia Rady Ministrów, powołanego w § 1, zawieszona się.

§ 3. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1932 r. o zmianie wysokości uposażenia pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 437) skreśla się wyrazy: „pracownikom, zajmującym stanowiska służbowe poza m. st. Warszawą”.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1937 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*